



Народниятъ представителъ Верньо
укорява убийцитѣ.

стивитѣ хора се въоръжили, та нападнали върху жестокитѣ убийци, арестували ги, осъдили ги на смъртъ. Водачътъ на жестокитѣ партизани *Робеспьеръ* билъ посѣченъ на гилотината и така се умирилъ народа. Гитината била завита съ черно и революцията взела да утихва.

Край на революцията

Човѣшката съвѣсть не може дълго да

търпи кървопролитieto. Докато отначало всички се борили за свобода, равенство и братство, селянитѣ и гражданитѣ подържали, но когато партизанитѣ обърнали работата въ омраза и взели единъ другъ да се убиватъ, когато всѣки день въ Парижъ гилотината шракала и отсичала главитѣ на най-честнитѣ и способни мъже и жени, защото не одобрявали кланетата, тогава умнитѣ люде се възмутили и спрѣли революцията.

На бойното поле храбритѣ френски синове, далечъ отъ партизанитѣ, победили враговетѣ и навлѣзли въ тѣхнитѣ земи. Между многото млади генерали, най-много се отличилъ *Наполеонъ Бонапартъ*. Той билъ повиканъ въ Парижъ и натоваренъ да обуздае съ своята войска главорѣзитѣ-бунтари.

Наполеонъ довелъ войската си и смирилъ озвѣренитѣ хора. Той турилъ край на революцията на 9-и